

имали прѣдъ видъ, понеже на дѣсното крило сж разполагали съ 48 баталиона, на цѣнтра съ 18 и на лѣвото крило съ 22. Мжчно е да се повѣрва, че руския генераленъ щабъ направи погрѣшка отъ такова естество, защото той се държеше въ течението на всичко що ставаше около Плѣвенъ отъ българскитѣ бѣжанци. Когато човѣкъ разгледа разпрѣдѣлението на турскитѣ войски, дохожда до убѣждение, че земенитѣ мѣрки сж били проектирани съ съвършено познание на работата и ако на дѣсното крило се развиха повече силно, то бѣше за туй, защото Руситѣ настояваха повече да прѣзематъ гривицскитѣ укрѣпления, отколкото ония на източния и южния фронтове.

Автора твърди, че прѣзъ деня на 12, генералъ Скобеловъ се е сражавалъ съ единъ слабъ отрядъ (22 баталиона, съ по 600 души всѣкой т. е. съ по-малко отъ 13000 души), почти противъ всичкитѣ турски сили. Тѣзи послѣднитѣ едва достигаха до 27 баталиона съ по 400 души всѣкой. Отъ тѣзи 27 баталиона, 5 се намираха въ укрѣпленията и 12 бѣха твърдѣ много рассипани отъ вчерашнитѣ сражения, тѣй че Руситѣ имаха насрѣща си едва 8000 души. Прѣзъ врѣме на борбата, която ставаше прѣдъ зеленитѣ гори, 42 още непожтнати руски и романски баталиони, чакали, казва той, въ позициитѣ си, на дѣс-